

det foreløbigt vilde forelægge Noget til Afgjørelse, der saa siden blev Rigsdagen foreslagt, saa skal jeg for mit Bedkommende ikke have Noget derimod eller imod, at Pengene anvendes dertil, fordi en saadan Forsamling ikke godt kan bestaae, uden at den maa medføre nogen Beføining; men saalange Finantsministeren den ene Dag giver den ene Erklæring, og Premierministeren den anden Dag en anden Erklæring, saa maa det virkelig indrømmes, at det ikke er Folkethingets, men Ministeriets Skyld, naar der er megen Uklarhed om, hvad det egentligt er, som Ministeriet tilfigter.

Finantsministeren: Den hele Uklarhed, troer jeg, er udelukkende tilstede hos den ærede Rigsdagsmand selv. Jeg maa paa det Bestemteste fralægge mig at have givet den ene Dag een og den anden Dag en anden Erklæring. Dette er af den Art Beskyldninger, som man ikke saa let skal fremsætte. Jeg troer, at jeg har gjort mig Umage for bestemt at udtale, hvad jeg troede fornødent at anføre, men jeg er ikke tidligere gaaet videre i mine Udtalelser end det, i de Diebliske de stete, har været nødvendigt og hensigtsmæssigt. Jeg skal gjerne endnu engang og nu gaaende noget videre, foranlediget dertil ved de fremkomne Uttringer, yttre mig om Sagen. Der har aldrig været nogen Uklarhed eller Tvivl tilstede hos Regjeringen om, at ville sammenkalde **Det** Rigsraad, som ved Forord. af 26. Juli 1854 af Hs. Maj. Kongen er oprettet, uden at forstærke det, og at ville forhandle med **Dette** Rigsraad angaaende Indførelsen af den Fællesforsatning, Regjeringen har erklæret som sit Formaal at ville skaffe tilveie; men Regjeringen har ikke troet, at dens Dypgave **hermed** var løst, at denne Forhandling var den sidste Berøring, der i det tilstundende Finantsaar vilde finde Sted mellem Regjeringen og denne Institution for Fællesstaten. Regjeringen har derfor ikke kunnet indskrænke sig til udelukkende at begjære bevilget 12,000 Rb.,

som kun være beregnede paa et Antal af 20 Medlemmer, men har troet at maatte begjære et større Beløb. **Det** Rigsraad, hvorfor der er begjært 32,000 Rb., kan ikke være **Det** Rigsraad, for hvilket der er begjært 12,000 Rb.; thi det er en Selvfølge, at man ikke begjærer 32,000 Rb. til at betale 12,000 Rb. med. Der er altsaa ingen Uklarhed tilstede i mine Uttringer, jeg har sagt, at de 12,000 Rb. vare indbefattede i de 32,000 Rb., jeg har sagt, at de 32,000 Rb. maatte være beregnede til et andet og mere udvidet Rigsraad end det alene, der koster 12,000 Rb., jeg har sagt, at jeg ikke nærmere kunde mottvere, hvorledes disse 32,000 Rb. kom ud, og jeg gjentager, at med Hensyn hertil kan og vil jeg ikke for Diebliske kunne give nogen nærmere Dyplysning.

J. A. Hansen: Jeg kan ikke andet end beklage, at dette Forslag efter de Udtalelser, der fra forskjellige Sider sandt Sted om dette Spørgsmaal under Finantslovens 2den Behandling, her er kommet frem til 3die Behandling. Der blev dengang fra Folkethingets Side, igiennem forskellige enkelte Folkethingsmænds Udtalelser, taget enhver mulig Reservation fra Folkethingets Side, og Ministeriet havde ogsaa der Leilighed til at yttre sig om sin Stilling til dette Spørgsmaal. Der var altsaa ikke længer nogen Uklarhed tilstede om, hvorledes Folkethinget betragtede den Bevilling, som dengang blev givet. Jeg for mit Bedkommende tillod mig under nærværende Sags 2den Behandling at sige, at jeg betragtede Anvendelsen af de 32,000 Rb. for berettiget, naar den gik ud paa en Udvikling af Frdn. af 26de Juli 1854 som Udgangspunkt, hvorimod jeg antog disse Penges Brug for uberettiget, naar de bleve anvendte til en Udførelse af Forordningen som et allerede affluttet Actstykke. Dersom det foreliggende Forslag havde været affattet i Overensstemmelse hermed, saa troer jeg, at jeg vilde have tiltraadt det og stemt derfor, og saa troer jeg heller ikke, at det, navnlig fra Ministeriets Side, vilde have mødt nogen Modstand. Dersom nærvæ-